

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny–Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Hanna Bartkowiak

Protokolant: st. prot. sąd. Barbara Janiszewska-Górka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Grunwald w Poznaniu Agnieszki Długoleckiej

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2023 r.

sprawy **K. K.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z dnia 18 stycznia 2023 r., sygn. akt III K 1094/22

1. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.
2. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. S. kwotę 516,60 zł (w tym VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.
3. Zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym nie wymierza mu opłaty za II instancję.

Hanna Bartkowiak

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 295/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 18 stycznia 2023 r., sygn. akt III K 1094/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Obraza przepisów postępowania, tj. art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez dowolną, wybiórczą ocenę dowodów, przejawiającą się w odmowie przyznania wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w części, co do której oskarżony wskazał, że zakończył spożywanie alkoholu o godzinie 22.00 dnia poprzedzającego zatrzymanie i następnie nie spożywał już więcej alkoholu, a w szczególności nie spożywał alkoholu rano w dniu zatrzymania, podczas gdy wyjaśnienia oskarżonego były w powyższym zakresie spójne, logiczne i konsekwentne.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Na początek warto podkreślić, że skarżący, który zmierza do podważenia zasadności rozstrzygnięcia poprzez zakwestionowanie oceny dowodów stanowiących jego podstawę, nie może ograniczyć się do prostego jej zanegowania i arbitralnego stwierdzenia, że walorem wiarygodności winny być obdarzone wyłącznie dowody korzystne, czy też niekorzystne dla oskarżonego. Obowiązkiem skarżącego jest bowiem wykazanie jakich konkretnie uchybień dopuścił się sąd meriti w kontekście		

zasad wiedzy – w szczególności logicznego rozumowania – oraz doświadczenia życiowego, oceniając zebrany materiał dowodowy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 21 grudnia 2022 r., sygn. akt II AKa 221/22, Lex nr 3478004). Sąd Okręgowy miał na względzie powyższe oceniając przedmiotowy zarzut, gdzie skarżący nie wykazał żadnych konkretnych nieprawidłowości w procesie oceny wyjaśnień oskarżonego, a jedynie przedstawił swoje subiektywne stanowisko sprowadzające się do próby przekonania organu odwoławczego, że wyjaśnienia K. K. winny zostać obdarzone przymiotem wiarygodności w całości. Tymczasem wyjaśnienia te nie były tak spójne jak zapewniał apelujący. Należało zauważyć, że oskarżony podawał różne godziny zakończenia spożywania alkoholu. Mianowicie w trakcie przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym twierdził, że wypił cztery piwa wieczorem i o godzinie 22:30 położył się spać, a składając wyjaśnienia w postępowaniu sądowym podał, że już o 22:00 poszedł spać, czyli musiałby zakończyć spożywanie alkoholu przed tą godziną. Prawdą jest, że te różnice czasowe są nieznaczne, jednak w świetle oświadczenia oskarżonego do protokołu badania stanu trzeźwości miały one znaczenie dla oceny wiarygodności jego wyjaśnień w zakresie ilości i czasu spożytego przez niego alkoholu. Warto dostrzeżenia jest, iż przy badaniu stanu trzeźwości oskarżony wskazał, że wypił dwa półlitrowe piwa dnia 10 września 2022 r. o godzinie 21:00. Te niespójności z wyjaśnieniami oskarżonego składanymi w toku postępowania nakazywały ostrożność przy analizie podawanych przez niego danych.

Co prawda K. K. tłumaczył na rozprawie, że to była pomyłka i przez stres towarzyszący jego zatrzymaniu powiedział, że wypił dwa piwa, co następnie skorygował. Nie zmienia to jednak tego, że oskarżony na poszczególnych etapach postępowania odmiennie podawał ilość i czas spożycia przez niego alkoholu, co nie mogło pozostać bez wpływu na ocenę jego wyjaśnień w tym zakresie. Poza tym, nie była to jedyna okoliczność warunkująca odmowę dania wiary omawianemu dowodowi osobowemu. Mianowicie, co właściwie najistotniejsze, wskazania oskarżonego odnośnie ilości i czasu spożywanego alkoholu nie korelowały z wynikami badań stanu trzeźwości u w/wym. Bowiem gdyby rzeczywiście oskarżony wypił wskazaną przez niego ilość alkoholu dnia poprzedniego w godzinach późnowieczornych to badania urządzeniami Alcoquant 6020 plus oraz Alkometr A2.0 nie wykazałyby takich wartości alkoholu utrzymującego się w jego organizmie. Ponadto wyniki poszczególnych badań nie pozostawiają wątpliwości, że pomiędzy godziną 06:58, a 07:38 oskarżony znajdował się jeszcze w fazie wchłaniania alkoholu, a dopiero po godzinie 07:38 poziom alkoholu w wydychanym powietrzu zaczął spadać, a więc po tym czasie nastąpiła faza eliminacji alkoholu z organizmu. Dowody z badań stanu trzeźwości oskarżonego analizatorami wydechu wyraźnie przeczą treści jego wyjaśnień i stanowiły one obiektywną przeszkodę dla przypisania wyjaśnieniom podsądnego cechy wiarygodności w tej części, w której opisywał on czas i ilość spożycia alkoholu. Sąd Rejonowy trafnie ocenił więc ten dowód osobowy

i zasadnie przyjął, że oskarżony musiał spożywać alkohol rano tego samego dnia, w którym nastąpiło zatrzymanie. Dokonana przez ten organ sądowy analiza wyników badania trzeźwości zasadzała się na wiedzy ogólnej, była jak najbardziej dopuszczalna i prawidłowa.		
Wniosek		
Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania na podstawie art. 66 § 1 kk na okres próby w wymiarze 2 lat oraz na podstawie art. 67 § 3 kk orzeczenie wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężnego w kwocie 1.000 złotych, a także zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii, którą poruszał się oskarżony w czasie zdarzenia na okres 6 miesięcy, zaliczając na jego poczet okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 11 września 2022 r.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Brak podstaw do uwzględnienia powyższego wniosku z uwagi na bezzasadność omówionego zarzutu. Kontrola odwoławcza zaskarżonego orzeczenia nie potwierdziła by Sąd Rejonowy dopuścił się jakichkolwiek uchybień w zakresie oceny zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego, a w konsekwencji czyniąc ustalenia faktyczne w kontrolowanej sprawie. Zaistniały w związku z tym przeszkody aby warunkowo umorzyć postępowania wobec		

oskarżonego K. K., zgodnie z wnioskiem końcowym apelacji, o czym będzie szerzej mowa w pkt 3.2. niniejszego uzasadnienia		
Lp.	Zarzut	
3.2.	Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że społeczna szkodliwość czynu przypisanego oskarżonemu była znaczna, co skutkowało niezastosowaniem wobec oskarżonego warunkowego umorzenia postępowania z art. 66 § 1 kk, podczas gdy prawidłowo odkodowany stan faktyczny wskazuje na istnienie przesłanek uzasadniających zastosowanie wyżej wskazanej instytucji, tj. na nieznaczną społeczną szkodliwość czynu, brak uprzedniej karalności sprawcy oraz jego właściwości, warunki osobiste i dotychczasowy sposób życia uzasadniające przypuszczenie, że będzie on w przyszłości przestrzegał porządku prawnego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zgodnie z art. 115 § 2 kk przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Przyniesiony przepis, który zawiera zamknięty katalog kryteriów oceny stopnia szkodliwości społecznej czynu, nie pozostawia wątpliwości,		

że dominujące znaczenie mają okoliczności z zakresu strony przedmiotowej, do której dołączono tylko dwie przesłanki strony podmiotowej (postać zamiaru i motywację sprawcy), a pominięto natomiast okoliczności związane z samym podmiotem czynu, tj. sprawcą, takie jak: wiek, opinia, właściwości i warunki osobiste, które wpływają na wymiar kary (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 2022 r., sygn. akt V KK 67/22, Lex nr 3410154). Skoro ocena stopnia społecznej szkodliwości społecznej czynu nie uwzględnia takich okoliczności jak brak uprzedniej karalności sprawcy, jego właściwości, warunki osobiste i dotychczasowy sposób życia to ze zgłoszonego zarzutu odwoławczego podważającego zasadność niezastosowania warunkowego umorzenia postępowania należało te czynniki pominąć. obrońca chcąc przekonać, że ocena stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego dokonana przez Sąd I instancji była błędna, powoływał się na takie okoliczności, które zgodnie z zamkniętym katalogiem kwantyfikatorów z art. 115 § 2 kk nie mogły zostać uwzględnione. W uzasadnieniu apelacji znalazł się jeszcze argument, iż społeczna szkodliwość czynu winna być oceniona jako niższa, gdyż oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu nieświadomie, będąc w usprawiedliwionym przekonaniu co do stanu trzeźwości. Tym razem podniesiona przez obrońcę okoliczność mogła mieć wpływ na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu, a więc w tej części zarzut wymagał kontroli odwoławczej. Niemniej również ta argumentacja nie spotkała się z aprobatą Sądu Okręgowego

albowiem ze zgromadzonego w sprawie, prawidłowo ocenionego materiału dowodowego nie można było przyjąć za obrońcą, iż oskarżony popełnił zarzucany mu czyn nieświadomie. Należało bowiem trzymać się ustalenia, że K. K. spożył alkohol w niedługim czasie przed rozpoczęciem jazdy samochodem osobowym z miejsca zamieszkania do miejsca pracy (dodatkowe zatrudnienie), gdyż w czasie przeprowadzonych analizatorami wydechu badań stanu jego trzeźwości znajdował się on w fazie wchłaniania tego alkoholu, a dopiero po trzecim z kolei badaniu następowała eliminacja alkoholu, przy czym cały czas oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości w rozumieniu art. 115 § 16 kk . Nie sposób przyjąć w takiej sytuacji by oskarżony miał podstawy przypuszczać, że było inaczej. Scenariusz podany przez podsądnego nie zasługiwał na akceptację zatem nie można było oceniać jego zawinienia pod przyjętą przez niego linię obrony co do wieczornego picia niskoprocentowego alkoholu.

Ponadto apelujący podniósł jeszcze kilka innych okoliczności mających wpływ na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu przeplatając to argumentami o rażącej niewspółmierności orzeczonej kary, co nie wpływało pozytywnie na czytelność wywiedzionej apelacji. Zgodzić się należało z apelującym, że oskarżony prowadził pojazd w godzinach wczesnoporannych w dzień ustawowo wolny od pracy. Nie ma również podstaw by podważać twierdzenia obrony, że podsądny zmierzał do miejsca swojego dodatkowego zatrudnienia oddalonego od miejsca zamieszkania o 10 km. Niemniej

jednak okoliczności te nie mogły samodzielnie determinować innej oceny stopnia społecznej szkodliwości, gdyż sposób i okoliczności popełnienia czynu są jedynie jednymi z szeregu kwantyfikatorów mających wpływ na tę ocenę. Ponadto oskarżony kierował pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości poruszając się drogą krajową (DK 92), na której nawet w godzinach wczesnoporannych w niedziele odbywa się ruch drogowy. Nie ma przy tym znaczenia, że oskarżony zamierzał pokonać samochodem jedynie odległość około 10 km albowiem do wypadku mogło dojść nawet w czasie tej relatywnie niedługiej jazdy samochodem osobowym. Nie jest przy tym prawdą by podsądny w czasie inkryminowanego zdarzenia prowadził pojazd w sposób w pełni bezpieczny, stosując się do zasad ruchu drogowego, a zatrzymanie jego pojazdu przez patrol Policji było rutynową kontrolą. Z policyjnej notatki urzędowej jednoznacznie wynika, że powodem podjęcia czynności przez policjantów wobec kierującego samochodem V. (...) K. K. było przekroczenie dozwolonej na tym odcinku drogi prędkości o 14 km/h. Niepokojąca jest także okoliczność, że oskarżony w stanie nietrzeźwości zmierzał do pracy, co wręcz dodatkowo stawia go w złym świetle jako pracownika. Konkludując, Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił wszystkie okoliczności mające wpływ na ocenę stopnia społecznej czynu, a następnie prawidłowo ustalił poziom stopnia społecznej szkodliwości czynu, jakiego dopuścił się K. K..

Sąd II instancji nie zgodził się z obrońcą oskarżonego by zaistniały

podstawy do zastosowania wobec podsądnego środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania. O ile rację miał skarżący, że okoliczności popełnienia czynu nie budziły wątpliwości ale wedle ustaleń Sądu, a nie wskazań obronnych, zaś oskarżony nie był dotychczas karany za przestępstwa umyślne, to mylił się już zakładając że wina i społeczna szkodliwość czynu nie były znaczne. Oskarżony zdecydował się bowiem na kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości po jednej z głównych dróg w B., a więc na odcinku gdzie nawet w godzinach wczesnoporannych w niedzielę odbywa się ruch drogowy. Ponadto, K. K. przekroczył dopuszczalną na tym odcinku drogi prędkość o 14 km/h. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt, że oskarżony tego samego spożył alkohol i pomimo tego zdecydował się na kierowanie pojazdem mechanicznym. Prawdą jest, że poziom alkoholu w wydychanym powietrzu nieznacznie przekroczył próg uznawany na podstawie art. 115 § 16 kk za stan nietrzeźwości. Wyniki jego badań przeprowadzonych urządzeniem Alcoquant wyniosły odpowiednio: o godz. 06:58 – 0,25 mg/l, o godz. 07:13 – 0,32 mg/l, a urządzeniem Alkometr 2.0: godz. 07:38 – 0,34 mg/l, godz. 07:40 – 0,30 mg/l. A stan nietrzeźwości jest wtedy gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Nie wystąpiły przy tym żadne okoliczności ze sfery motywacyjnej, które umniejszałyby szkodliwość tego umyślnego występkę. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu

pod sądne nie można ignorować, że kierowanie pojazdami w stanie nietrzeźwości jest w Polsce plagą i wielokrotnie doprowadza do bardzo poważnych w skutkach wypadków drogowych. Lekko myślna decyzja o rozpoczęciu kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości niesie za sobą ogromne niebezpieczeństwo dla pozostałych uczestników ruchu drogowego. Nie można się absolutnie zgodzić z obrońcą, że oskarżony nie naruszył rażąco reguł ostrożności ani też nie naruszył w sposób karygodny obowiązków jako kierujący pojazdem mechanicznym. Podstawowym obowiązkiem i bardzo ważną zasadą obowiązującą kierowców jest nakaz zachowania trzeźwości w trakcie kierowania pojazdami w ruchu drogowym. Oskarżony w dniu 11 września 2022 r. tą zasadę złamał, ignorując jedno z fundamentalnych reguł ostrożności obowiązujących w ruchu drogowym. Wszystko to analizowane łącznie prowadziło do wniosku, że zarówno wina, jak i społeczna szkodliwość czynu popełnionego przez K. K. były znaczne. Stanowiło to realną przeszkodę dla zastosowania wobec wymienionego instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego, o które wnioskował w imieniu oskarżonego jego obrońca.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania na podstawie art. 66 § 1 kk na okres próby w wymiarze 2 lat oraz na podstawie art. 67 § 3 kk orzeczenie wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

świadczenia pieniężnego w kwocie 1.000 złotych, a także zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii, którą poruszał się oskarżony w czasie zdarzenia na okres 6 miesięcy, zaliczając na jego poczet okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 11 września 2022 r.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Brak podstaw do uwzględnienia powyższego wniosku z uwagi na bezzasadność omówionego zarzutu. Wobec tego, że wina i społeczna szkodliwość czynu jakiego dopuścił się oskarżony były znaczne, istniały przeszkody dla zastosowania wobec tego podsądnego instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Przeciwne stanowisko obrońcy, oparte na nie przyjętym przez Sąd Rejonowy ustaleniu, że oskarżony spożywał alkohol poprzedniego dnia wieczorem, było wybiórcze i ostatecznie nietrafne.		
Lp.	Zarzut	
3.3.	Rażąca niewspółmierność kary polegająca na wymierzeniu oskarżonemu kary czterech miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go do wykonywania w tym okresie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze dwudziestu godzin miesięcznie, albowiem oskarżony przyznał się do przypisanych mu czynów, złożył wiarygodne wyjaśnienia, wyraził skruchę, prowadził i prowadzi ustabilizowane życie rodzinne, posiada stabilne zatrudnienie, a	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	alkohol spożywany był poprzedniego dnia przed zatrzymaniem w godzinach wieczornych i był w fazie jego eliminacji na niskim poziomie.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Orzeczone przez Sąd Rejonowy kara zasadnicza, wbrew stanowisku oskarżonego, nie mogła zostać uznana za niewspółmierną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu jakiego w dniu 11 września 2022 r. dopuścił się K. K.. Oceniając współmierność orzeczonej kary Sąd Okręgowy zwrócił uwagę na wszystkie okoliczności obciążające oraz łagodzące występujące w tej sprawie, w kształcie przyjętym przez Sąd Rejonowy. Jak już powyżej to przedstawiono, brak było podstaw aby dokonywać odmiennych, korzystnych dla oskarżonego ustaleń faktycznych co do czasu i ilości spożywanego alkoholu. Prawidłowo oceniony został także stopień winy i społecznej szkodliwości osądzanego zachowania. Niewątpliwie stopień nietrzeźwości oskarżonego w momencie kierowania przez niego samochodem nie był bardzo wysoki, niemniej jednak przekraczał poziom wyznaczony przez przepis art. 115 § 16 kk. Oskarżony poruszał się samochodem po głównej drodze, szybciej niż na tym odcinku było dozwolone, gdzie mogli znajdować się inni uczestnicy ruchu drogowego. Jego zachowanie niewątpliwie stanowiło więc realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Ponadto oskarżony spożył alkohol w niedługim czasie przed rozpoczęciem jazdy samochodem, o czym świadczy fakt, że w momencie przeprowadzonych		

badań K. K. znajdował się w fazie wchłaniania alkoholu. Tak więc podsądny wsiadł do samochodu zdając sobie sprawę, że znajduje się w stanie nietrzeźwości i pomimo tego nie porzucił planów jazdy pojazdem mechanicznym. Biorąc pod uwagę, że oskarżony miał świadczyć pracę, pod znakiem zapytania pozostaje czy w ogóle powinien w takim stanie stawić się w miejscu docelowym. Istotne było także, że K. K. prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości dopuścił się dodatkowo przekroczenia dopuszczalnej prędkości o 14 km/h, co nie pozostawało bez wpływu na bezpieczeństwo innych uczestników ruchu drogowego. Nie można również zapominać, że przestępstwa prowadzenia pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości popełniane są nagminnie i niejednokrotnie takie zachowania są przyczyną utraty zdrowia lub nawet życia przez inne osoby. Jednocześnie jako okoliczności łagodzące słusznie przyjęto uprzednią niekaralność oskarżonego za przestępstwa i łączącą się z tym pozytywną prognozę kryminologiczną, stosunkowo niewysokie stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu oraz dotychczasowy stabilny tryb życia oskarżonego. Wszystkie wymienione okoliczności wymagały odpowiednio dobranej sankcji i wymierzenia kary w takim wymiarze by spełniła ona stawiane jej cele. Uwzględnwszy występujące w tej sprawie wszystkie okoliczności łagodzące i obciążające, za adekwatną uznać należało orzeczoną przez Sąd Rejonowy karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy

na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Warto przypomnieć, że zagrożenie ustawowe za czyn z art. 178a § 1 kk to kara grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Sąd Rejonowy słusznie miarkował rodzaj kary, nie zastosował najsurowszej rodzajowo kary poprzestając na karze ograniczenia wolności, przy czym z uwagi na trudną sytuację finansową podsądnego nieuzasadnione byłoby orzeczenie wobec niego kary grzywny. Nie ma również podstaw by uznać, że wymiar kary ograniczenia wolności był rażąco niewspółmierny do wagi i okoliczności przestępstwa jakiego dopuścił się K. K.. obrońca oskarżonego starając się przekonać organ odwoławczy, że kara orzeczona była rażąco niewspółmierna powołał się na chybione argumenty (brak naruszenia reguł ruchu drogowego przez oskarżonego, czy rzekome spożycie alkoholu w dniu poprzedzającym inkryminowane zdarzenie w godzinach późnowieczornych).

Na powyższe ustalenia i rozważania nie mogły mieć znaczącego wpływu argumenty skarżącego, że do wykonywania dodatkowej pracy niezbędne jest mu uprawnienie do kierowania samochodami osobowymi, a nadto że jest on jedyną osobą w rodzinie która jeździ samochodem. Wskazać tu trzeba, że oskarżony dobrowolnie wsiadł do samochodu i kierował nim w stanie nietrzeźwości. Wiedział, że za takie zachowanie mogą mu zostać odebrane czasowo uprawnienia do kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi, które są mu tak potrzebne w codziennym życiu i do dojazdów do miejsca

dodatkowego zatrudnienia. Nie przemyślał on swojego zachowania a ta lekkomyślność skutkuje utratą prawa jazdy. Skoro oskarżony raz zdecydował się na jazdę w stanie nietrzeźwości, nie daje on gwarancji, że ponownie nie popełni takiego samego czynu. Wobec tego, Sąd Okręgowy nie miał wątpliwości, że 3 letni okres zakazu - środka karnego jest orzeczeniem trafnym i dostosowanym do okoliczności tego przypadku. A jest to i tak najkrótszy okres obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów, jaki ustawodawca określił dla sprawcy przestępstwa z art. 178a § 1 kk. Na niego zaliczono oskarżonemu czas od momentu zatrzymania prawa jazdy, czyli od dnia 11 września 2022 r.		
Wniosek		
Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania na podstawie art. 66 § 1 kk na okres próby w wymiarze 2 lat oraz na podstawie art. 67 § 3 kk orzeczenie wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężnego w kwocie 1.000 złotych, a także zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii, którą poruszał się oskarżony w czasie zdarzenia na okres 6 miesięcy, zaliczając na jego poczet okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 11 września 2022 r.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

Brak podstaw dla uwzględnienia powyższego wniosku z uwagi na bezzasadność omówionego zarzutu. Kara orzeczona przez Sąd Rejonowy w kontrolowanej sprawie była współmierna do wagi czynu przypisanego K. K.. Przeciwnie stanowisko obrońcy oskarżonego nie spotkało się z aprobatą organu odwoławczego.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu I instancji utrzymano w mocy w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Powodem utrzymania wyroku w mocy była niezasadność zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego, jak też brak podstaw wskazanych w art. 439, 440 i 455 kpk, uzasadniających zmianę lub uchylenie wyroku poza granicami zarzutów i wniosków apelacji.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany

Zwiąże o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	Zgodnie z art. 616 § 1 pkt 1 kpk do kosztów procesu należą koszty sądowe, którymi są m.in. wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania (art. 616 § 2 pkt 2 kpk). Jednym z wydatków Skarbu Państwa, na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk są wypłaty dokonane z tytułu nieopłaconej przez strony pomocy prawnej udzielonej z urzędu przez adwokatów lub radców prawnych. Obrońca oskarżonego z urzędu zawarł w apelacji wnioski o zasądzenie od Skarbu Państwa zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym. Wniosek ten podtrzymał na rozprawie apelacyjnej w dniu 6 czerwca 2023 r. Przytoczone wyżej przepisy stanowią podstawę prawną orzeczenia uwzględniającego to żądanie. Wysokość kosztów adwokata została ustalona w oparciu o § 2 pkt 1, § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.
3.	Zgodnie z art. 634 kpk jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, do kosztów procesu za postępowanie odwoławcze od orzeczeń kończących postępowanie w sprawie mają odpowiednie zastosowanie przepisy o kosztach za postępowanie przed sądem I instancji. Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy opierając się na dyspozycji przepisu art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu za postępowanie odwoławcze. Oskarżony uzyskuje niewielkie dochody z tytułu wykonywanej pracy, ma na utrzymaniu żonę i córkę. Ponadto jest on zobowiązany do zapłaty świadczenia na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 zł, co stanowi dla niego duże obciążenie finansowe. Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że zasądzenie od niego kosztów sądowych

za postępowanie odwoławcze, na które składają się także koszty za pomoc prawną adwokata, stanowiłoby dla niego zbyt dużą dolegliwość.

7. PODPIS

Hanna Bartkowiak